

Dosarul nr. 3ra-1464/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (P.Păun)  
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A.Minciuna, V.Mihaila, V.Sîrbu)

## ÎNCHEIERE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
Judecătorii

Mariana Pitic  
Nicolae Craiu  
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Zingaliuc Irina împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea achitării indemnizației,

împotriva deciziei din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat și a fost menținută hotărârea din 26 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

### c o n s t a t ă:

La 11 octombrie 2018 Zingaliuc Irina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea achitării indemnizației.

În motivarea acțiunii a invocat că la 12.10.2013 a fost încheiată căsătoria între reclamanta și Zingaliuc Dumitru, căsătoria fiind înregistrată la OSC Rezina cu nr. 108, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie seria/nr. CS-V 1037378.

În timpul căsătoriei în familia Zingaliuc s-au născut copiii minori XXXXX și YYYYY.

A indicat reclamanta Zingaliuc Irina că nu este angajată în câmpul muncii și se află la întreținerea soțului Zingaliuc Dumitru care, la rândul său este angajat în bază de contract în cadrul Serviciului de Protecție și Pază de Stat.

La 06 septembrie 2018, reclamanta s-a adresat Serviciului de Protecție și Pază de Stat cu cererea prealabilă nr. 1489 și nr. 1490, solicitând de a-i fi stabilită, calculată și achitată indemnizația lunară pentru creșterea copilului minor XXXXX și, respectiv,

YYYYY, până la împlinirea vârstei de 3 (trei) ani în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat de către soțul acesteia Zingaliuc Dumitru.

Prin răspunsul nr. 2/1358 din 12.09.2018, pârâțul Serviciului de Protecție și Pază de Stat, a refuzat în achitarea indemnizației solicitate, pe motiv că reclamanta urma să adreseze cu cerere Casei Teritoriale de Asistență Socială.

A solicitat reclamanta să fie recunoscut ilegal răspunsul nr. 2/1358 din 12.09.2018, emis de Serviciul de Protecție și Pază de Stat; obligarea Serviciului de Protecție și Pază de Stat să stabilească, să calculeze și să achite lunar Irinei Zingaliuc indemnizația pentru creșterea copilului minor XXXXX, de la naștere și până la vârsta de 3 ani, în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat de către Zingaliuc Dumitru; obligarea Serviciului de Protecție și Pază de Stat, să stabilească și să calculeze și să achite lunar Irinei Zingaliuc indemnizația pentru creșterea copilului minor YYYYY, de la naștere și până la vârsta de 3 ani în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat de către Zingaliuc Dumitru; precum și să fie încasat din contul pârâțului Serviciului de Protecție și Pază de Stat în beneficiul reclamantei cheltuielile de judecată.

La 12 martie 2019, Zingaliuc Irina a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat, să fie recunoscut ilegal răspunsul nr. 2/1358 din 12.09.2018, emis de Serviciul de Protecție și Pază de Stat; obligarea Serviciului de Protecție și Pază de Stat să stabilească, să calculeze și să achite lunar reclamantei indemnizația pentru creșterea copilului minor XXXXX de la naștere și până la vârsta de 3 ani, în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat de către Zingaliuc Dumitru; obligarea Serviciului de Protecție și Pază de Stat, să stabilească, să calculeze și să achite lunar reclamantei indemnizația pentru creșterea copilului minor YYYYY, de la 16.05.2018 și până la vârsta de 3 ani, în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat de către Zingaliuc Dumitru; să fie încasat din contul pârâțului Serviciul de Protecție și Pază de Stat în beneficiul reclamantei cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea din 26 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, acțiunea a fost admisă. S-a recunoscut ca ilegal refuzul Serviciului de Protecție și Pază de Stat nr. 2/1358 din 12.09.2018. S-a obligat Serviciul de Protecție și Pază de Stat de a-i achita reclamantei Zingalic Irina, indemnizația pentru îngrijirea copilului minor XXXXX, de la naștere și până la împlinirea vârstei de 3 ani, în mărime de 30% din venitul mediu lunar al soțului Zingaliuc Dumitru. S-a obligat Serviciul de Protecție și Pază de Stat de a-i achita reclamantei Zingalic Irina, indemnizația pentru îngrijirea copilului minor YYYYY, începând cu 16.05.2018 și până la împlinirea vârstei de 3 ani, în mărime de 30% din venitul mediu lunar al soțului Zingaliuc Dumitru. S-a încasat din contul Serviciului de Protecție și Pază de Stat suma de 3000 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică suportate de reclamantă la depunerea acțiunii.

Prin decizia din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat și a fost menținută hotărârea din 26 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La adoptarea soluției sale instanța de apel a menționat că conform art. 40 alin. (8) al Legii cu privire la Serviciul de Protecție și Pază de Stat, concediul de maternitate și concediul pentru îngrijirea copilului, inclusiv indemnizația pentru soția aflată la întreținerea ofițerului de protecție, se acordă conform dispozițiilor generale. Baza de

calcul al indemnizațiilor de maternitate, al indemnizației pentru creșterea copilului și al indemnizației pentru îngrijirea copilului bolnav o constituie venitul mediu lunar realizat de către ofițerul de protecție în ultimele 12 luni calendaristice anterioare lunii în care s-a produs evenimentul. Baza de calcul a indemnizației de maternitate acordate soției aflate la întreținerea soțului ofițer de protecție este venitul mediu lunar al soțului. Indemnizațiile se plătesc la locul de serviciu, din mijloacele bugetului de stat.

În corespundere cu prevederile art. 124 alin. (1) din Codul muncii, femeilor salariate și ucenicilor, precum și soțiilor aflate la întreținerea salariaților, li se acordă un concediu de maternitate ce include concediul prenatal cu o durată de 70 de zile calendaristice (în cazul sarcinilor cu 3 și mai mulți feți - 112 zile calendaristice) și concediul postnatal cu o durată de 56 de zile calendaristice (în cazul nașterilor complicate sau nașterii a doi sau mai mulți copii - 70 de zile calendaristice), plătinându-li-se pentru această perioadă indemnizații în modul prevăzut la art. 123 alin.(2).

Potrivit dispozițiilor art. 124 alin. (2) din Codul muncii, în baza unei cereri scrise, persoanelor indicate la alin.(1), după expirarea concediului de maternitate, li se acordă un concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, cu achitarea indemnizației din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Instanța de apel a relatat că Zingaliuc Dumitru, angajat al Serviciului de Protecție și Pază de Stat ca ofițer de protecție, este persoană asigurată de stat, iar soția acestuia se află la întreținerea acestuia, prin urmare poate beneficia de indemnizația de creștere a copiilor minori, din bugetul de stat, la locul de muncă a soțului.

Or, la momentul depunerii cererii prealabile, Zingaliuc Irina nu era asigurată social, dar se afla la întreținerea soțului asigurat Zingaliuc Dumitru, angajat al Serviciului de Protecție și Pază de Stat, circumstanță ce denotă că reclamanta are dreptul de a beneficia de indemnizație pentru creșterea copiilor de la locul de muncă al soțului său.

La 12 noiembrie 2019, Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova, a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost inițiat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului

cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

La data de 06 noiembrie 2019 Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova a recepționat decizia Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2019 (f.d. 113).

Astfel, la data de 12 noiembrie 2019, în termenul prevăzut de lege, Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova a declarat recurs.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la

alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind

lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului consideră că recursul depus de Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru